

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010168
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2219010168.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti obžalovanému G. Y., nar. XX.XX.XXXX v W. Z., trvale bytom O. S., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 17.04.2019, č. k. 4T/25/2019-166 na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.07.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný G. Y., nar. XX.XX.XXXX v W. Z., trvalé bydlisko Mesto S., toho času vo väzbe v ÚVV Leopoldov

odsudzuje:

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona a § 38 ods. 3, ods. 5 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon uloženého trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 17.04.2019, č. k. 4T/25/2019-166 bol obžalovaný G. Y. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa a mesiaca v roku 2016 až do dňa 02.12.2018 do 14:00 hod. na adrese S., ul. T. č. XXX/X, okres W. Z., v byte svojej matky G. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorý spoločne s ňou obýva, pravidelne pod vplyvom alkoholu, približne dvakrát týždenne ju fyzicky a slovne napáda tým spôsobom, že sa jej vyhráža zabitím, že jej podreže krk, fyzicky na ňu útočí, bije ju rukami po celom tele, pričom ju aj chytil pod krk a hodil ju o zem, pri ktorom útoku jej spôsobil menšie zranenia, ktoré si však nevyžiadali lekársku starostlivosť, pod vplyvom alkoholu ju neustále slovne napáda, ponižuje, neustále si pýta od nej peniaze, kvôli čomu vyvoláva hádky s poškodenou, voči ktorej vystupuje agresívne, pravidelne pri týchto útokoch ničí zariadenie bytu, aby tak zdôraznil svoju vôľu, naposledy dňa 02. 12. 2018 v čase okolo

13.30 hod. pravdepodobne pod vplyvom návykovej látky opätovne na ňu zaútočil a to tým spôsobom, že ju udrel dlaňou pravej ruky po hlave, ktoré konanie vyvoláva u poškodenej strach, úzkosť, ako aj obavy o svoj život a zdravie, keďže obvinený svoje agresívne správanie, ktoré má za posledné dva roky stupňujúci charakter, z dôvodu požívania alkoholu alebo aj iných návykových látok nevie ovládať, pričom v minulosti bol už za násilnú trestnú činnosť spáchanú voči blízkej osobe odsúdený, a z uvedeného dôvodu aj liečený na psychiatrii, v dôsledku čoho poškodená pociťuje ešte väčšiu hrozbu z obvineného, čo vyvoláva u poškodenej fyzické, ale najmä psychické utrpenie.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd I. stupňa obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.04.2019 obžalovaný po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a ľutuje svojho konania. Kladne odpovedal na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Okresný súd na návrh prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného. Následne nevykonal dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku.

V súvislosti s predmetom dokazovania sa okresný súd oboznámil s listinnými dôkazmi - s odpisom registra trestov obžalovaného a podstatným obsahom spisu Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 4T/25/2019.

Z vykonaného dokazovania mal okresný súd bez pochybností za preukázané, že skutok obžalovaného ako po objektívnej tak i po subjektívnej stránke naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že z odpisu registra trestov súd I. stupňa zistil, že obžalovaný bol v minulosti dvakrát súdne trestaný. Prvýkrát rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21.05.2008, sp. zn. 1T/73/2008 pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného poriadku k podmienenému trestu odňatia slobody vo výmere tri roky so skúšobnou dobou v trvaní tri roky s probačným dohľadom, ktorý trest vykonal 03.12.2015. Následne bol trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13.05.2011, sp. zn. 0T/7/2011 právoplatne odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace s minimálnym stupňom stráženia. Toto odsúdenie má obžalovaný v súčasnosti zahľadené.

Pri uložení trestu súd I. stupňa vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona. Na strane obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Pri rovnováhe poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere troch rokov, ktorý trest vzhľadom na všetky okolnosti tohto konkrétneho prípadu ako i na osobný profil obžalovaného považoval za primeraný a zákonu zodpovedajúci.

Okresný súd ďalej uviedol, že čo sa týka návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda ohľadne použitia § 38 ods. 5 Trestného poriadku pri uložení trestu z odpisu registra trestov obžalovaného je evidentné, že obžalovaný v minulosti už bol právoplatne odsúdený za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a to v roku 2008, ktorý trest aj vykonal 03.12.2015. V tomto smere však okresný súd konštatoval, že prokurátor na aplikovanie ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona poukázal až pri prednesení záverečnej reči, na takúto okolnosť nepoukázal v žiadnom štádiu trestného konania, preto sa obžalovaný k takémuto návrhu nemohol riadne a včas vyjadriť, čím by podľa názoru okresného súdu došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti a zároveň aj k porušeniu jeho práva na obhajobu. Okresný súd vyslovil názor, že na takýto postup je potrebné, aby presnú citáciu predchádzajúceho rozhodnutia, ktorým bol už obžalovaný právoplatne odsúdený za zločin, obsahoval už výrok o vine v skutkovej vete a táto okolnosť by mala byť premietnutá aj v právnej vete, čo v danom prípade absentovalo. Preto podľa názoru okresného súdu tak použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného

zákona, podľa ktorého by došlo k zvýšeniu dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, nebolo možné.

Súd I. stupňa obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu už bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Proti tomuto rozsudku podala do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 17.04.2019 odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, pričom obžalovaný spolu s obhajcom sa pri úkone do zápisnice o hlavnom pojednávaní výslovne vzdali práva podať voči rozsudku odvolanie (č. I. 165 spisu).

Prokurátor vo svojom písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu vo výroku o vine ako aj vo výroku o treste považuje za nezákonné. Vo výroku o vine považuje za nezákonné rozhodnutie z toho dôvodu, že súd nevyhovel návrhu prokurátora prednesenému v rámci záverečného návrhu a do skutkovej vety rozsudku nedoplnil tú skutočnosť, že obžalovaný bol dňa 21.05.2008 Okresným súdom Dunajská Streda v konaní pod sp. zn. 1T 73/2008, odsúdený za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

Z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejmé, že predmetné odsúdenie v konaní 1T/73/2008 nie je zahladené, je teda potrebné na toto odsúdenie prihliadať. Od uvedeného sa následne odvíja aj nezákonný výrok o treste, kedy súd mal správne po doplnení skutkovej vety aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere minimálne 5 rokov 6 mesiacov.

Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.05.2017, sp. zn. 3Tdo/59/2016, vo vzťahu k ustanoveniu § 38 ods. 5 Trestného zákona, kde dospel k záveru, že ak prichádza do úvahy aplikácia § 38 ods. 5 Trestného zákona vzhľadom k tomu, že páchateľ opätovne spáchal zločin, je nevyhnutné, aby výrok o vine v tzv. skutkovej vete obsahoval presnú citáciu predchádzajúceho odsúdenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky teda v podstate dospel k záveru, že takéto zistenie o recidíve páchateľa je záverom skutkovým a preto sa musí nachádzať v opise skutku. Zo žiadnej vety súdom uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky však nevyplýva taký záver, aký vo vzťahu k ustanoveniu § 38 ods. 5 Trestného zákona učinil Okresný súd Dunajská Streda. Práve naopak z predmetného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že výrok o vine v tzv. skutkovej vete má obsahovať presnú citáciu predchádzajúceho odsúdenia. Súd prijal názor obhajcu prednesený v rámci záverečnej reči, že použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona práve s poukazom na uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je možné.

Ďalej argumentoval, že pokiaľ mal súd zato, že je potrebné k uvedenému „zisteniu“ (predchádzajúcemu odsúdeniu) obžalovaného dopočuť (aby sa k uvedenej skutočnosti mohol „kontradiktórne“ vyjadriť), mal po záverečnom návrhu prokurátora postupovať podľa § 276 ods. 1 Trestného poriadku a dokazovanie v tomto smere doplniť. Zároveň na argumentáciu súdu, že uvedená skutočnosť (predchádzajúce odsúdenie obžalovaného za zločin) mala byť premietnutá už v podanej obžalobe (príp. priamo v uznesení o vznesení obvinenia) uvádza, že takéto požiadavka nie je opodstatnená. Uvedená skutočnosť sa vzťahuje jednak výlučne (resp. má odraz) na ukladanie trestov (t. j. aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona), ku ktorému dochádza až v štádiu súdneho konania a zároveň nie je dôvod takúto skutočnosť uvádzať už v čase podania obžaloby (do skutkovej vety obžaloby), nakoľko do vykonania hlavného pojednávania, resp. do ukončenia veci na súde môže dôjsť k zahladeniu predmetného odsúdenia.

Má však zato, že ani uvedený postup (§ 276 ods. 1 Trestného poriadku) nebol v danom prípade potrebný, a súd takéto predchádzajúce odsúdenie mohol po záverečnom návrhu prokurátora do skutkovej vety rozsudku doplniť a vzhľadom na uvedené po použití ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona aj uložiť zákonný trest. Obžalovanému bola počas celého konania (tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní súdnom) známa skutočnosť, že bol v minulosti za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona odsúdený (uvedený trest aj vykonal). Vzhľadom na uvedené nič nebránilo Okresnému súdu Dunajská Streda, aby toto odsúdenie zahrnul do skutkovej vety rozsudku vo výroku o vine.

Nakoľko Okresný súd Dunajská Streda tak v danom prípade neučinil a skutkovú vetu nedoplnil, a pri ukladaní trestu neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, je potrebné výroky o vine ako aj výroky o treste považovať za nezákonné.

S poukazom na vyššie uvedené mal za to, že súd mal obžalovanému správne uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby (po doplnení skutkovej vety výroku o vine rozsudku o predchádzajúce odsúdenie) t. j. vo výške minimálne 5 rokov 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Na základe toho navrhuje, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), písm. e) ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 20.06.2019, doručeným okresnému súdu dňa 20.06.2019 vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu, v ktorom uviedol, že poukazuje na nezákonnosť aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, najmä na to, že dozorujúci prokurátor nepostupoval zákonným spôsobom v prípravnom konaní, ani pri podaní obžaloby ani v súdnom konaní. Jeho argumentácia použitia ust. § 38 ods. 5 Trestného zákona pri ukladaní trestu nie je dôvodná, pretože na jeho aplikáciu je potrebné, aby výrok o vine v tzv. skutkovej vete obsahoval presnú citáciu predchádzajúceho odsúdenia za zločin a súčasne je nevyhnutné zisťovať či je na takéto odsúdenie možné prihliadnuť. Takýto rozhodovací postup je ustálený nielen rozhodovacou praxou krajských súdov, ale aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čo v tomto prípade absentovalo. Navyše chýba aj uvedenie opätovného spáchania zločinu v tzv. právnej vete a len v prípade splnenia týchto podmienok by bolo možné aplikovať uvedené zákonné ustanovenie. Chce poukázať na rozhodnutie (uznesenie NSSR zo dňa 09.05.2017 sp. zn. 3Tdo/59/2016), ktoré uvádza, že na postup a aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona je potrebné, aby citovanie predmetného ustanovenia bolo už v právnej vete a v rozhodnutiach, ktoré predchádzali výroku o odsúdení, čo v tomto prípade absentovalo. Na základe uvedeného nie je možné aplikovať ustanovenie podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona. Namieta, že na hlavnom pojednávaní dňa 20.02.2019 obžalovaný spravil vyhlásenie o vinne a podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku. V tejto súvislosti poukázal aj na zbierku stanovísk a rozhodnutí NSSR č. 5/2017, a to konkrétne rozhodnutie č. 44: Zjednotenie v otázke možnosti/ nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. 1) Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1, písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku: Súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. 1) Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova).

Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovaní a podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, ktorá sa v celom rozsahu pridrжала písomne podaného odvolania zo dňa 14.05.2019, obhajca obžalovaného JUDr. Michal Ellinger, ktorý sa v celom rozsahu pridrжал písomne podaného vyjadrenia

zo dňa 20.06.2019 a obžalovaný G. Y., ktorý oľutoval to, čo urobil a sľúbil, že sa to už viackrát nestane. Verejné zasadnutie na odvolacom súde sa konalo v neprítomnosti poškodenej G. Y..

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátorky je čiastočne dôvodné.

Okresný súd Dunajská Streda zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil (až na výrok o treste, ktorý bolo potrebné zmeniť).

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal áno, na návrh prokurátora konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo v tomto smere vykonané zákonnou a procesne správnu formou v potrebnom rozsahu. Okresný súd v napadnutom rozsudku však pri ukladaní trestu nesprávne použil priradenú okolnosť podľa § 37 písm. m), z čoho vyplynulo aj nesprávne ustálenie poľahčujúcich a priradených okolností a s tým súvisiaci aplikácia ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona (pretože mal správne použiť ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona).

Odvolací súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a nezistil žiadnu priradenú okolnosť. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21.05.2008, sp. zn. 1T/73/2008 odsúdený za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. Keďže sa opätovne dopustil spáchania zločinu, v prejednávanej veci bolo nevyhnutné aplikovať § 38 ods. 5 Trestného zákona. Bolo tak potrebné obžalovanému pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 3, ods. 5 Trestného zákona ukladať trest pri upravenej trestnej sadzbe so spodnou hranicou 5 rokov 6 mesiacov.

Odvolací súd však vyhodnotil, že v predmetnej trestnej veci je možné postupovať v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017 a teda podľa § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona per analogiam. K vyhláseniu obžalovaného o vine treba uviesť, že takéto vyhlásenie je z hľadiska ďalšieho postupu súdu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie. Odvolací súd zastáva ten právny názor, že vyhlásením viny obžalovaným, ktoré je neodvolateľné, zakladá možný zákonný postup pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s ustanovením § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Odvolací súd z uvedeného dôvodu po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste a pri posudzovaní výmery trestu odňatia slobody a posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanoveného trestu odňatia slobody a to trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 8 mesiacov.

K odvolacej námietke prokurátorky týkajúcej sa použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona mal odvolací súd za potrebné sa vyjadriť tak, že skutočnosť podmieňujúca použitie § 38 ods. 5 Trestného zákona nemusí byť súčasťou skutkovej vety výroku odsudzujúceho rozsudku, a to preto, že toto ustanovenie sa nachádza vo výroku o treste v zmysle § 165 ods. 1 Trestného poriadku v rámci zákonných ustanovení podľa ktorých bol trest uložený. Je to z dôvodu, že skutočnosti, ktoré majú za následok použitie ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona, ktoré len upravujú hranice trestnej sadzby, ktorá je priradená ku kvalifikačne použitému ustanoveniu osobitnej časti Trestného zákona, nemá kvalifikačnú relevanciu.

Krajský súd tiež dospel k záveru, že aplikovanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať,) by nebolo v tomto prípade zákonné, (a to vzhľadom k tomu, že bolo použité ust. § 38 ods. 5 Trestného zákona), pretože by tak došlo k zohľadneniu okolnosti pri ukladaní trestu odsúdenému duplicitne.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokoch tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.